

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1— Din

LETO 1959

AVGUST-SEPTEMBER

ŠTEV. 8—9.

Versko prerojenje

Človek je resnično prerojen v Bogu ob krstu. Toda to prerojenje je treba vedno obnavljati in uresničevati v življenju. So posebne dobe v zgodovini človeštvu, ki glasno vpijejo po prerojenju. Kar gotovo je tudi današnja doba taka! Zato je bil velikega pomena kongres Kristusa Kralja v Ljubljani, ki je razpravljal o prerojenju današnje dobe in današnjega katoličana.

Ali se zavedamo dovolj, v kakšnem času živimo! Mnogi odpadajo od Boga, nevera marsikje napreduje. Posveitve okolnosti brišejo vero in versko življenje. Na odgovornost pred Bogom in sodbo mnogi ne mislijo. Samo v enem mestu, v nemškem Gradcu, je v enem letu izstopilo iz katoliške Cerkve, vrglo vero od sebe kar 50.000 ljudi. To je tretjina prebivalstva Ljubljane. Podobno je v drugih nemških mestih. Kakor jeseni listje z drevja, tako javno in na tihem odpadajo ljudje od vere, sedaj tu, sedaj tam. Ali bodo mogli misijonarji pridobiti toliko novih duš za krščanstvo, kar jih bo na drugi strani žalostno odpadlo? Saj bi zlasti brezbožni komunisti radi sploh vsako vero po svetu zatrli, v prah bi radi spremenili vse cerkve in pomorili zlasti duhovnike in redovnike.

Srdite vojske sveta zoper Boga ne smemo gledati brezbrizno. Kraljestvo božje je treba utrjevati, braniti in razširjati. Zakleti sovražniki božji počno vse mogoče, napenajo vse moči, rabijo vsa sredstva, da dosežejo svoje peklenške namene. Napadajo, mi se moramo vsaj braniti!

Kaj naj storimo, s čim naj se borimo? Puške in kanoni niso naše orožje. Naše orožje je edino naša vera, ki je po besedi svetega Janeza »zmaga, ki premaga svete«. Kako silno je bilo poganstvo v veliki rimski državi. Edino z vero ga je

premagalo krščanstvo. Tudi moderno poganstvo in brezboštvo more premagati samo naša vera, ki pa mora biti živa, močna, silna in vzorna. Ker pa naša vera ni taka, zato smo potrebni v tem prerojenju! Pride naj med nas nova, cvetoča doba verskega prerojenja!

Resolucije kongresa Kristusa Kralja poudarjajo, kaj je potrebno danes svetu. Tudi nam! Berimo jih večkrat, šaj jih bodo razni listi večkrat ponavljali in klicali v spomin.

Prerojenja potrebuje naša družina. Krivoverska zmeta, da sta šesta in deveta božja zapoved zastareli, zastruplja vse vrste ljudi, bogate in uboge, delavce in gospodarje, učene in neučene, samške in zakonske, verne in neverne, odrasle in mlade. Sveti zakon mora biti zakonsko čist! Materinska služba je služba božja! Zakonska zvestoba in ljubezen traja do groba!

Prerojenja potrebuje naše izpolnjevanje božjih in cerkvenih zapovedi. Največja je zapoved ljubezni. Gospoda je vprašal sv. Peter, če je dosti, da sedemkrat na dan odpustimo bratu, ki nas je razžalil. Pa se je odgovor glasil: Ne sedemkrat, ampak sedemdesetkrat. Ali vedo tisti, ki so v sovraštvu, da se morajo prej spraviti s svojim bratom, preden pridejo pred oltar k daritvi?

Posvečevanje nedelj in praznikov kriči po prerojenju! Moj Bog, kam smo prišli? Ves teden se trudi ubogi človek za časno in minljivo, v nedeljo pa noče izpolniti božje in cerkvene zapovedi, da bi vsaj eno uro daroval Bogu in zveličanju svoje duše. Mnogi poleg tega z nepotrebnim nedeljskim delom še odganjajo blagoslov božji sebi in svoji družini. Nedelja brez Boga, brez svete maše — zadnja ura brez Boga! Ta mi-

sel naj bi prinesla poboljšanje in prerojenje!

O verskem prerojenju tudi ne moremo govoriti, če ne bomo iztrebili bogokletja. Vse nedostojne besede, obrnjene na Boga, na Marijo, svetnike ali svete reči z namenom, da jih zaničujejo s polno zavestjo, je treba odpraviti. Odpraviti in odločno zatreti, da pride verski prepoved v naše družine, delavnice in tovarne!

Nenravnost pljuska tudi ob bregove Slovenije. Sramoti naš narod prevelika mera klafanja, kvantanja, popivanja,

plesov, umazanega berila, grdih predstav v kinih in gledališčih, nesramežljive noše pri telovadbi, na izletih, v kopališčih. Kako je vse to nasprotno Kristusovemu navodilu: »Kdor hoče za menoj, naj zataji sam sebe!« Potrebno je, da zgrabimo meč samozatajevanja in udarimo sodobno nesramnost, goječ čut dostojnosti in sramežljivosti v pravem prerojenju!

Prerodimo se, da bomo vredni člani Kristusovega kraljestva! Kristus zmaga je in bo zmagoval vedno. Prerajeni stopajmo častno za njim!

Iz dnevnika starega župnika

Večkrat sem gledal ob potoku, kako so postrvi plavale iz jezera. Kar po slapu gori se je vila pogumna ribica, da bi na varnem odložila svojo zalego. Pozneje so lastniki zemljišča jez precej povišali in postrvi niso mogle več preko previsokega slapu. V jezeru je bilo vedno manj postrvi.

Pa sem ob tem jezu in slapu takole mislil o žalostnem dogodku, ki ga hočem zapisati. Zakrament sv. zakona daje dovolj in obilo milosti vsem, ki so prave vere in volje. Skušnja me uči, da tudi drugače slabotnim dušam, ki so pa ohranile vsaj korenine krščanstva, daje usmiljeni Odrešenik s tem zakramentom tako moč, da jih te milosti včasih kar spreobrnejo, da spoznajo kar globoko božji namen in pomen zakona in da jim Bog blagoslovja družino tudi v časnih stvareh. Gorje pa tistim, ki s svojim protikrščanskim življenjem postavijo medse in milosti tako visok jež, da božje milosti ne prihajajo več do njihovega srca.

Najlepše posestvo v župniji. Oče, ki je pa v cerkev še hodil, je zbiral v svoji hiši posebno rad vse, ki so bili proti veri, cerkvi in meni. Sin mu je živel razvratno. Poštene dekline so zavoljo njegove zapovrstje zapuščale hišo. Naposled je sin pripeljal od daleč mlado ženo, ki je imela pač veliko doto, pa kaj malo krščanstva.

Mlada dva sta imela enega samega otroka, sina. H krstu so ga prinesli v svilenih plenica. Hliša je bila še bolj kot prej zbirališče vseh, ki sta jim bila vera in cerkev zoprna. Preklinjali so in zabavljali čez »farje«. Specialite-

ta mladega gospodarja je bila v tem, da je razbijal »klerikalne« shode. V cerkev je hodil le še stari oče, mlada dva ne več.

In zdaj so začeli mleti božji mlini. Malovredna žena, ki je v tej hiši postala še slabša, je z nekim ničvrednem pobegnila v Ameriko. Kmalu nato je bilo posestvo na dražbi prodano. Gospodar je šel v mesto, kjer je pred nekaj leti, ta prej tako ponosni posestnik, umrl kot čisto pravi berač.

Tudi »židani« sin edinec je šel po svetu in živel, kakor je doma slišal in videl. Pred par leti se je vrnil. Ker je za svoje razbrzdano življenje potreboval denarja, ki si ga pa ni maral služiti s poštenim delom, je začel krasti. Trgovcu Ž. je ukradel 500 din. Na veliki petek, ko je ravno v gostilni jedel klobaso, so prišli ponj orožniki, ga uklenili in odgnali. Gnali so ga mimo cerkve, kjer smo obhajali svete obrede, spomin na Kristusovo trpljenje in smrt, in njegovo tako bogato odrešenje.

Odtrgaj se od Cerkev, božje besede, sv. zakramentov, sv. maše, zasmehuj duhovnika — pa si se odtrgal od virov božje luči, božjih milosti in božjega blagoslova. Medse in med milosti sv. Duha si postavil visoko nepredirno steno. Res: zakoni in družine brez Boga so obsojeni na smrt!

To in ono

Karmelsko nedeljo smo obhajali letos v Tržiču izredno lepo. Že lani smo hoteli uvesti procesijo s srebrnim kipom

karmelske Gospe, a dež jo je zadržal v cerkvi. Letos je ta procesija prvič šla in soglasen sklep je bil, da jo ohranimo za vsako karmelsko nedeljo. Ker je bila isto popoldne tudi blagoslovitev mladčevskega prapora in mladinska prireditve za Virjem, smo pričeli pobožnost že ob dveh popoldne. Številna organizirana mladina je pa s svojimi kroji nudila procesiji veliko pestrost. Slavnostni marijanski govor je imel tržiški rojak g. župnik Viktor Kragl. Z veliko prisrčnostjo je opisoval oltar in vse kar je na njem v naši karmelski kapeli. Po govoru je z nekaterimi besedami domači župnik blagoslovil mladčevski prapor. Cerkev je bila nabito polna. Med slovesnim pritrkavanjem zvonov in med mogočnim petjem lavretanskih litanij, se je razvila nato procesija na Slap do Travnerjeve kapele, katero je gospodar za ta praznik dal lično prenoviti. Srebrni kip so nosili tržiški dijaki na okrašenih nosilnicah, spremljale so ga pa belo oblečene deklice s svečami. Pred kipom so šle številne organizacije z zastavami, za kipom pa zelo veliko moških. V procesiji je šlo tudi 12 gg. duhovnikov in bogoslovcev, ki so neumorno prepevali litanije. Lepo ljudsko petje je odmevalo ob bregu deroče Bistrice v vroče popoldne. Po prihodu v cerkev je bil blagoslov z Najsvejšim in končno se je vršil še sprejem novih udov v bratovščino pred karmelskim oltarjem. Imeli smo ta dan na vsak način izredno lepo pobožnost, katero hočemo v tej obliki ohraniti v čast karmelske Gospe in v svojo duhovno korist!

Za kongres Kristusa Kralja v Ljubljani je bilo v župnijski pisarni oddanih 600 izkaznic z znaki. Otrok je šlo v Ljubljano le 107, ker so pač raztepeni na počitnicah, mnogi so pa šli z odraslimi. Številni reditelji in godbeniki so pa dobili izkaznice iz Ljubljane.

Za oškodovance po poplavih na Dolnjemskem smo nabrali 9. julija v cerkveno puščo 826.50 din. Denar je bil poslan škofijstvu.

Iz rimskokatoliške vere je izstopil Janežič Andrej, rojen v Trziču 6. novembra 1907. Tako je sporočilo sresko načelstvo v Kranju dne 5. maja 1939 pod številko 6094/2. Enako je storila tudi Stumpf Elizabeta, rojena Smolej v

Trziču 19. novembra 1907. To je pa sporočilo sresko načelstvo v Kranju 12. maja 1939 pod številko 7138/1 župnijskemu uradu v Kranju, ki je obvestil župnijski urad v Trziču.

4100 hostij je bilo spečenih iz pšenice, ki so jo spuščali v par razredih tržiški šolarji v posebno posodo ob svojih premagovanjih za kongres Kristusa Kralja. Hostije so bile spečene v Trziču, posvečene pa na Stadionu za mladinsko sv. obhajilo 29. julija.

Podpirajte Vincencijevo in Elizabetno konferenco!

Oznanila za avgust

4. Prvi petek v mesecu. Ob šestih je sv. maša pred Najsvejšim. Na predvečer je od osmih do devetih skupna molitev svete ure v župnijski cerkvi.

5. Sv. Ožbolt. Ob šestih je orglana sv. maša po namenu Dolincev.

6. X. nedelja po Binkoštih, prva v mesecu in porcijunkulska nedelja. Službe božje so v navadnem redu. Zjutraj pri šesti sv. maši so vabljeni možje in fantje k sv. obhajilu. Porcijunkulske odpustke je mogoče prejemati v naši župnijski cerkvi od večeraj opoldne do danes opolnoči. Pri vsakem obisku je treba moliti po šest Očenašev in Zdravamarij ter Čast bodi. Molitve pri obiskih je treba opraviti po namenu sv. očeta. Seveda je treba prejeti tudi sv. obhajilo.

10. Sv. Lavrencij. Ob šestih je v župnijski cerkvi orglana farna sv. maša. Ob pol osmih je v cerkvi sv. Andreja sv. maša pri oltarju sv. Lavrencija, katerega naj počastijo zlasti kovači.

15. XI. nedelja po Binkoštih. Službe božje so v navadnem redu.

15. Marijino vnebovzetje, zapovedan praznik. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je sv. maša z leviti. Popoldne ob pol treh so slovesne pete litanije Matere božje.

16. God sv. Roka in sv. Joahima. Ob petih zjutraj je sv. maša v cerkvi sv. Jožefa pri oltarju sv. Roka.

20. XII. nedelja po Binkoštih. To nedeljo je sv. maša v župnijski cerkvi samo ob šestih in ob osmih. Ob desetih je sv. maša v cerkvi sv. Jožefa pri oltarju sv. Joahima. Tudi popoldne po večernicah je cerkev sv. Jožefa odprta, da morejo častilci obiskati oltar sv. Roka in sv. Joahima.

24. Sv. Jernej. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

27. XIII. nedelja po Binkoštih. Službe božje so v navadnem nedeljskem redu.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 6., vesoljna odveza 12., 15., 22. in 25.

Dekliška Marijina družba: shod 15., skupno sv. obhajilo 27.

Marijina družba za žene: shod 27., skupno sv. obhajilo 15.

Molitvena pomoč KA: vsak petek zvečer ob 8.

Mesečna sv. spoved za šolarje: 26. popoldne ob treh in drugo jutro po osmi sv. maši skupno sv. obhajilo.

Oznani za september

1. Prvi petek v mesecu in god sv. Egidija. V župnijski cerkvi je ob šestih sv. maša pred Najsvetejšim. Na predvečer je skupna molitev svete ure od osme do devete ure zvečer. Zaradi pobožnosti prvega petka bo v cerkvi sv. Ane pod Ljubeljem sv. maša na čast sv. Egidiju za šentansko sosesko že prejšnji dan ob osmih.

3. XIV. nedelja po Binkoštih, prva v mesecu in angelska nedelja. Pri šesti sv. maši je skupno mesečno sv. obhajilo za moše in fante. Ob osmih je orglana sv. maša za čevljarke pomočnike, združena z običajnim darovanjem. Ob 10 je sv. maša samo v cerkvi sv. Jožefa pri oltarju Angela Varuha.

6. Rojstni dan Nj. Vel. kralja Petra II. Ob osmih je sv. maša in nato predpisane molitve.

8. Rojstvo preblazne device Marije. Službe božje so kakor ob nedeljah, da si je to nezapovedan praznik.

10. XV. nedelja po Binkoštih. Službe božje so v navadnem nedeljskem redu.

12. Ime Marijino. Danes in v sedmini je mogoče prejeti popolni odpustek, ki ga je mogoče nakloniti tudi dušam v vica. Pogoji: prejem sv. obhajila, udeležba pri sv. maši in molitev po namenu sv. očeta.

14. Povišanje sv. Križa.

15. Marija sedem žalosti.

17. XVI. nedelja po Binkoštih. Službe božje so v navadnem nedeljskem redu.

20., 22., 23. kvatrní dnevi. V petek je strogi post, v sredo in soboto je pa dovoljeno jesti meso, a si moramo pri jedi pritrpati.

21. Sv. Matevž, apostol in evangelist. Ob šestih orglana farna sv. maša.

24. XVII. nedelja po Binkoštih in kvatrna nedelja. Službe božje so v navadnem redu. Po šesti sv. maši ostane Najsvetejši izpostavljen pol ure za uro molitve za duhovnike, za katere se moli predpisana molitev tudi po vseh pridigah in pri večernicah. Pred cerkvijo je pušca za reveže Vincencijeve konference.

29. Sv. Mihael. Ob šestih je orglana farna sv. maša.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 3., vesoljna odveza 8., 17.

Dekliška Marijina družba: shod 10., skupno sv. obhajilo 24.

Marijina družba za žene: shod 24., skupno sv. obhajilo 10.

Molitvena pomoč KA: vsak petek zvečer ob osmih.

Mesečna sv. spoved za šolarje: dečki 16., deklice 23. popoldne ob tretji uri. Šentanski šolarji 17. in dolinski 24. pred osmo sv. mašo.

Mladinska pobožnost: prvo nedeljo šolskega leta ob dveh popoldne z nagovorom za otroke in z ljudskim petjem otrok.

Župnijska kronika za junij

Junija v naši župniji rojenih: 9.

Junija v naši župniji poročenih:

1. Piskar Janez, soboslikarski pomočnik, Tržič, Ljubeljska cesta 34 in Frilan Leopoldina, predilniška delavka, Tržič, Ljubeljska cesta 34, poročena 4. junija.

2. Koselj Rudolf, predilniški graver, Zadruga štev. 2, župnija Duplje in Ahačič Valentina, šivilja, Bistrica 35, poročena 18. junija.

3. Avsec Svetovid, trgovec, Ljubljana, Bežigrad štev. 15 in Resnik Ana, trgovska sotrudnica, Tržič, Dolinska cesta 3, poročena v kapeli na Kofcah 25. junija.

Junija v Tržiču umrli:

1. Porenta Marija, žena predilniškega delavca, rojena v Tržiču 31. maja 1854, poročena drugič 20. maja 1901, umrla v Tržiču, Kovaška ulica 1a, dne 15. junija.

2. Tušek Ladislav, sin delavca, rojen v Dolini 3. junija 1939, umrl v Dolini 124, dne 30. junija.

Junijaska poročila od drugod:

1. Stepančič Stanislav, sin šoferja Stanislava in Ane, Tržič, Glavni trg 7, se je rodil v ljubljanski bolnišnici 11. maja 1939.

2. Javornik Janez, sin uradnika Jožefa in Jožefe, se je rodil v ljubljanski bolnišnici 25. maja 1939.

3. Pogorevc L., sin služkinje Rozi, se je rodil v ljubljanski bolnišnici 11. junija 1939.

4. Dovžan Matevž, posestnik, rojen 13. septembra 1904 v Dolini štev. 57, se je poročil na Jezerskem 7. maja 1939. Pred poročni oltar je peljal Dolinšek Stefanijo, ki se je rodila na Jezerskem 20. decembra 1914.

5. Meglič Marjeta, rojena v Tržiču štev. 170 dne 22. februarja 1898, se je poročila na Brezjah 11. junija 1939. Ahčin Janez iz Leš ji je podal roko in seveda odslej tudi imek.

Za predstavnika in založnika: Anton Vovk, župnik v Tržiču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Guido Rant, O. F. M. — Za Zadružno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec.